

QUÊ MẸ ĐỎ

*Quê Mẹ đỏ, hàng cau xanh trước ngõ,
Dây trầu vàng, bên sân nắng lung linh,
Đẹp đơn sơ, nhưng chan chứa bao tình,
Cau trầu đỏ, ta nên duyên chồng vợ*

*Quê Mẹ đỏ, đất phù sa màu mỡ,
Những cánh đồng lúa chín khắp miền Nam,
Hạt gạo ngon, tạo được bởi tay phàm,
Con trâu nhỏ, bác nông phu khuya sớm*

*Quê Mẹ đỏ, tình lý lân thôn xóm,
Tiệc tân hôn, lúc bối rối tang gia ,
Giúp đỡ nhau như tựa thể người nhà,
Chung trà nhỏ, ly rượu ngon chia sẻ*

*Quê Mẹ đỏ, khói lam chiều vương nhẹ,
Bên mái tranh, lãng đãng bóng tà dương
Trong bếp kia, vũ trụ tạo thiên đường,
Chồng, con, vợ, buổi cơm chiều sum họp*

*Quê Mẹ đỏ, hàng mi cong nhẹ chớp,
Những cô nàng gái Huế nón che nghiêng
Áo trắng bay, phát phới nhịp Trường Tiền,
Trai xứ Quảng, phải dừng chân ngơ ngẩn*

*Quê Mẹ đỏ, bay bay ngàn hoa phấn,
Đà Lạt tình, thác bạc với đồi thông,
Khách thi nhân, phải tức cảnh động lòng,
Thả bút dặt vắn thơ sầu thương nhớ*

*Quê Mẹ đỏ, ai ơi sao bao nỗi
Xéo dày chi, cho đất Mẹ thêm đau
Hoa thương, sao chẳng chịu trồng vào
Gieo chi nhĩ, mầm căm thù, oán hận?*

*Người có thấy, mắt Mẹ tuôn lệ ngấn
Khóc đàn con đang tàn sát lẫn nhau
Cũng da vàng, cũng máu đỏ một màu!
Sao ta lại không thương yêu nhau nhĩ?*

Sương Lam